

Side inddæmmed Areal skulde have samme Retstillings som et Areal, Ingen har kostet en Stilling paa! Det ærede Medlem vil vistnok savne Lovsteder som Bevis for en saadan Fortolkning. Det ærede Medlems Efterfølger fra Kjøbenhavns 6te Valgkreds forklarede ogsaa, at den hele Sag i aller strengeste Forstand hørte under Administrationen og det i Henhold til bestaaende Love. Jeg beder de ærede juridiske Medlemmer om at paavise os de Lovsteder, som berettigede Administrationen til uden Tilladelse fra Lovgivningsmagtens Side at afhænde inddæmmede Arealer, hvortil Staten har tilskudt betydelige Belsøb; men det undlod viselig de ærede juridiske Medlemmer. Hvad angaar Forslaget om Telegramtagterne, da maa jeg fremdeles fastholde den Opfattelse af dette Spørgsmaal, som Udvalgets Flertal har gjort gjældende i sit Forslag ved 2den Behandling, og som blev godkendt her i Thinget. Jeg har ikke forundret mig over, at de ærede Medlemmer fra Kjøbenhavns 1ste og 6te Valgkreds finde, at det har saa liden Betydning, hvad der staar som bindende Anmærkning i Motiverne til Finantsloven, at man meget godt kan gaa hen og forbigaa saadanne Anmærkninger og derved borttrykke de Forudsætninger, under hvilke Bevillingen er givet til Drift af Statens Institutioner. Overhovedet staar jo Finantsloven ikke i nogen høj Kurs hos mange af de Herrer; den er næsten nærværdig at gaa ned til at blive, hvad vi forleden hørte sige, nemlig til et Overflag, i Stedet for at den skulde være en Lov. Alle Udtalelser, som gaa i den Retning fra ærede Medlemmer, forundre mig derfor ikke; men naar de Herrer mene, at Ministeren, uagtet der er kalkuleret og bevilget en bestemt Indtægt af Telegrammerne, begrundet paa bestemte Regler, og uagtet der i Henhold til denne Indtægt er bevilget bestemte Udgifter til Driften af Telegrafvæsenet med tilhørende Anlæg, dog paa egen Haand er berettiget til fuldstændig at forandre Grundlaget for den Indtægt, for hvilken Driften skal føres, saa at han kan bortskjære 25 pCt. eller Mere, efter som han behager, saa gad jeg dog vidst, hvorfra de Herrer overhovedet hente Argumenter, som, dersom de skulde anvendes paa den meget væsentlige Del af Finantsloven, i høj Grad vilde tilintetgjøre vor Bevillingsret paa mangfoldige Punkter. Det er nu tilfældigvis nedsat til 50 Ore, men det kunde med samme formelle Bespielse have været nedsat til 25 Ore, og saa maatte man finde sig deri, uagtet Beregningen gaar ud fra et vist bestemt af Rigsdagen angivet Belsøb. Den høitærede Minister har sagt, at man ikke har indledet Forhandlinger med ham om, hvorledes det fremtidig skulde gjøres. Dette kunde have været sket, dersom man havde anerkjendt den høitærede Ministers Berettigelse til at foretage dette Skridt, eller dersom dette Skridt ialfald var foretaget efter en vis Overenskomst med Bevillingsmyndigheden. Dersom det f. Ex. havde været antydet ifjor under Finants-

budgettets Behandling her i Rigsdagen, at noget Saadant vilde komme, uden at man havde sat sig derimod, og at Ministeren havde den fornødne Opfordring til at foretage en saadan Forandring til det paagjældende Tidspunkt, saa vilde jo Stillingen have været en ganske anden, men saaledes som det her foreligger, har der fra Finantsudvalgets Side ikke været Anledning til at forhandle med Ministeren om, hvor gunstigt han vilde stille sig til at faae fastsat en Bestemmelse om, efter hvilke Regler en senere Forandring i Telegramtagterne skulde foregaa. Nu erklærer vel den høitærede Minister, at han erkjender, at en Forandring i Tagterne for Fremtiden maa ske ifølge Overenskomst inellem Rigsdagen og Regjeringen; men jeg vil dog sige, at, naar dette kun skal gjælde med den Indskrænkning, som den høitærede Minister omtalte, nemlig at Ordnes Antal ikke skulde komme i Betragtning, men at denne Side af Sagen skulde være forbeholdt Administrationen, saa har en saadan Overenskomst jo saare Lidt at sige. Det vilde omtrent være det Samme som, om man blev enig om en Lagt for Postforsendelser, men uden at bestemme, hvilke Postforsendelser der mentes med denne Lagt. Jeg kan derfor ikke se, at dette i og for sig forandrer Folkethingets Stilling, eller at der overhovedet under denne Debat er fremkommet Noget som helst, som kan begrunde en Fravigelse fra den Stilling, som man ved Vedtagelsen af disse Endringsforslag har havt til Hensigt at indtage.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Jeg kan ikke fragaa, at det var med en vis Interesse, at jeg hørte paa det Svar, som den ærede Ordfører vilde finde sig opfordret til at give efter min Udtalelse om den Stilling, som jeg vilde kunne have indtaget med Hensyn til Spørgsmaalet om Telegramtagternes Ansættelse, hvis dette Spørgsmaal overhovedet havde været reist til Forhandling med mig. Den ærede Ordfører sagde, at, hvis der havde foreligget en Antydning fra Administrationens Side om, at den vilde gjøre et saadant Skridt, og det saa blev gjort, vilde man kunne have fundet sig deri, da vilde man ikke have kunnet gjøre de Indvendinger, som man nu har gjort (Ordføreren: Saaledes sagde jeg ikke). Jeg vil bede erindret, at da for to Aar siden Loven om Forandring i Posttagterne blev forelagt, gjorde Regjeringen opmærksom paa, at det var dens Tanke som en Slags Kompensation for den Forhøjelse, man tilsigtede med Hensyn til en vis Del af Posttagterne, at gjøre denne og netop denne Nebstættelse med Hensyn til Telegramtagterne. Der blev ikke reist nogen Indvending heri Thinget i den Anledning. Det er altsaa et Skridt, som man nu ikke vil kunne komme og udtale sig om som Noget, der er kommet pludselig over Thinget; thi det blev den Gang fremhævet af Regjeringen og kom ad den Vej til